

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuoden 1985 ammatti- ja elinkeinotutkimuksesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi, että tilastokeskus suorittaa vuonna 1985 ammatti- ja elinkeinotutkimuksen. Tutkimusta varten kerättäisiin erityisellä kyselylomakkeella ammatti-, työpaikka- ja muut vastaavat tiedot kaikilta 15—74-vuotiailta maassa vakinaisesti asuvilta henkilöiltä. Tutkimuksella on tarkoitus selvittää ammatissa toimivan väestön jakautuminen ammatin ja elinkeinon mukaan kunnittain ja kunnan osa-alueittain sekä koko väestön jakautuminen pääasiallisen toiminnan ja elinkeinon mukaan. Samalla selvitetäisiin työpaikkojen lukumäärä toimialoitain, kunnittain ja osa-alueittain.

Tutkimuksen avulla voidaan niin ikään selvittää väestön työvoimaosuudet ikäryhmittäin ja

sukupuolittain, kunnittain ja kunnan osa-alueittain. Kyselylomakkeella kerättävien tietojen lisäksi käytettäisiin hyväksi väestön keskusrekisterin, tutkintorekisterin, verotusrekisterin ja muiden vastaavien aineistojen tietoja, joihin tilastokeskuksella voimassa olevan lainsäädännön mukaan on käyttöoikeus. Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen yhteydessä on tarkoitus laatia myös rekisteripohjaiset tilastot asunto- ja rakennuskannasta sekä väestön asuinoloista.

Ehdotettu laki on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt.

YLEISPERUSTELUT

1. Tavoitteet

Väestölaskentalain (154/38) mukainen väestölaskenta suoritetaan maassamme joka kymmenes vuosi. Väestölaskennat antavat yhteiskunnassa tapahtuvalle suunnittelulle välttämättömiä tietoja muun muassa maamme väestön jakaantumisesta ammatin, elinkeinon ja työpaikan sijainnin mukaan. Edellinen väestölaskentalain mukainen väestölaskenta suoritettiin vuonna 1980.

Väestölaskennan tiedot vanhenevat kuitenkin niin paljon jo ennen kymmenvuotiskauden päättymistä, että ne eivät anna tyydyttävää kuvaa vallitsevista oloista. Tämän vuoksi suunnitellaan vuoden 1985 lopulla pantavaksi toimeen väestölaskentaa suppeampi asunto- sekä ammatti- ja elinkeinotutkimus, joka jakaantuisi kahteen osaan:

1) asuntolaskentaan, jonka perustiedot saadaan lähes kokonaan väestörekisterikeskuksen pitämästä väestön keskusrekisteristä sekä

2) ammatti- ja elinkeinotutkimukseen, jonka keskeisimmät perustiedot saadaan väestöön kohdistettavalla lomakekyselyllä.

Asuntolaskennan toteuttaminen ei edellytä uutta lainsäädäntöä, koska tilastokeskus saa tarvittavat tiedot asuinhuoneistoista ja rakennuksista tilastokeskuksesta annetun lain (796/70) nojalla väestörekisterikeskuksesta.

Ammatti- ja elinkeinotutkimus sitä vastoin edellyttää lakia, joka velvoittaa väestön antamaan ne tiedot, joita ei saada väestön keskusrekisteristä, verotusrekisteristä tai muista tilastokeskuksen käytettävissä olevista rekistereistä. Näitä erikseen kerättäviä tietoja ovat tiedot henkilöiden työssäkäynnistä ja pääasiallisesta toiminnasta.

Tietoja väestön ammatti- ja elinkeinopakauksesta tarvitaan suunnittelu- ja ohjaustoiminnassa ja päätöksenteossa. Edellä mainittuihin tarkoituksiin tietoja tarvitsevat etupäässä ministeriöt ja keskusvirastot, lääninhallitukset, kunnat, seutukaavaliitot ja liike-elämä. Tietoja väestön ammatti- ja elinkeinopakauksesta tarvitsevat myös tutkimuslaitokset. Tilastokeskuksen tekemät selvitykset osoittavat, että väestölaskentatyyppisten tietojen saamiseen useammin kuin kerran kymmenessä vuodessa on suuri tarve. Tietoja käytetään muun muassa työvoimahallinnossa, koulu- suunnittelussa, päivähoitosuunnittelussa, sosiaali- ja terveydenhuollon sekä liikenteen suunnittelussa, aluepoliittisessa suunnittelussa ja asuntotuotannon suunnittelussa.

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksella on merkitystä myös tilastotoimen yhteensovittamisen kannalta. Jos valtio ei suorittaisi tämän tyyppistä tutkimusta riittävän usein, monet kunnat toimeenpanisivat sellaisia itsenäisesti käyttäen erilaisia käsitteitä ja luokituksia.

2. Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen toteuttaminen

2.1. Yleistä

Tällä hetkellä ei ole lainsäädäntöä, joka velvoittaa väestöä antamaan tilastokeskukselle tietoja ammatista ja elinkeinosta ennen vuotta 1990. Väestölaskentalain mukainen väestölaskenta toimeenpannaan seuraavan kerran vasta vuonna 1990.

Otosohjaiset tutkimukset muun muassa työvoimasta ja tuloista tehdään vastaajan vapaaehtoisuuden pohjalta ja niissä pienin alue on yleensä lääni. Ehdotetussa ammatti- ja elinkeinotutkimuksessa on tarkoitus laatia tilastot kunnittain ja kuntaa pienemmiltä alueilta, mikä edellyttää hyvin korkeata vastausprosenttia. Tämän vuoksi tutkimuksen onnistuminen edellyttää, että väestö velvoitetaan lailla antamaan tutkimuksessa tarvittavat tiedot.

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksessa kerättäviä tietoja ei saisi käyttää muihin kuin tilastollisiin tarkoituksiin.

Vuonna 1975 suoritettiin vastaavanlainen tutkimus, jota varten säädettiin laki asunto- ja elinkeinotutkimuksesta (924/75).

2.2. Asian valmistelu

Valtioneuvoston 25 päivänä syyskuuta 1980 vahvistaman valtion tilastotoimen kehittämissuunnitelman mukaan tilastokeskus suorittaa vuonna 1985 asunto- ja elinkeinotutkimuksen. Valtioneuvoston 8 päivänä syyskuuta 1983 vuosille 1984—1988 vahvistaman valtion tilastotoimen kehittämissuunnitelman mukaan asunto- ja elinkeinotutkimus on tärkeä tiedontuotannon kehittämishanke.

Vuoden 1990 väestölaskenta tai sitä vastaava tutkimus on tarkoitus suorittaa ilman väestölaskentaa kohdistuvaa lomakekyselyä. Tilastokeskus on projektimuotoisesti vuodesta 1981 alkaen selvittänyt mahdollisuuksia suorittaa sekä vuoden 1985 laskenta että vuoden 1990 varsinainen väestölaskenta kokonaan rekisteripohjaisesti ilman lomakekyselyä. Tällä tavoin voidaan toisaalta alentaa väestölaskennan kustannuksia, toisaalta luoda tilastoyhteistyö, joiden avulla väestölaskentatyyppisiä tietoja voidaan tuottaa tarvittaessa nykyistä useammin. Tehdyt selvitykset osoittavat kuitenkin, että vielä vuonna 1985 tarvitaan lomakekysely ammatti- ja työpaikkatietojen saamiseksi. Edellytysten luominen vuoden 1990 väestölaskennan suorittamiselle täysin rekisteripohjaisesti jatkuu.

2.3. Kerättävät tiedot

Tietoja henkilön ammatista ja elinkeinosta ei saada tällä hetkellä kattavasti mistään rekisteristä, joten ne on kerättävä suoraan väestöltä erillisellä tiedonantolomakkeella. Kysely on tarkoitus kohdistaa 15—74-vuotiaisiin maassa vakinaisesti asuviin henkilöihin. Lomakkeella on tarkoitus kysyä tiedot tiedonantovelvollisen pääasiallisesta toiminnasta, työpaikasta, ammatista ja ammattiasteesta sekä työssäoloajasta. Näihin tietoihin yhdistetään henkilötunnuksen avulla väestön keskusrekisterin tiedot muun muassa iästä, sukupuolesta, siviilisäädystä, kansalaisuudesta ja perhesuhteista. Tulotiedot saadaan verohallinnon aineistosta ja koulutustiedot tilastokeskuksen tutkintorekisteristä. Voimassa olevien säännösten mukaan tilastokeskuksella on oikeus käyttää asianomaisissa rekistereissä olevia tulo- ja tutkintotietoja.

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen yhteydessä on tarkoitus laatia rekisteripohjaiset tilastot myös asunto- ja rakennuskannasta sekä väestön asumisoloista. Kyselylomakkeella kerätyt tiedot yhdistetään muun muassa asuntotietoihin monipuolis-

ten tilastojen tuottamiseksi esimerkiksi eri sosioekonomisten väestöryhmien asunto-oloista. Asunto- ja rakennustiedot saadaan väestön keskusrekisteristä.

	1984	1985	1986	1987	1988	Yht.
Erillismenot	1,4	5,1	5,9	2,4		14,8
Tulot			1,0	5,3	3,6	9,9

3. Esityksen taloudelliset sekä hallinnolliset vaikutukset

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen suorittamisesta valtiolle aiheutuvat kokonaiskustannukset ovat vuosina 1984—1987 yhteensä noin 30 miljoonaa markkaa, josta määrästä valtiolle aiheutuvat erillismenot (lisämenot) ovat noin 15 miljoonaa markkaa. Näistä menoista noin 7,7 miljoonaa markkaa aiheutuu palkoista, noin 3,1 miljoonaa markkaa palvelusten ostoista, 0,9 miljoonaa markkaa toimitilojen vuokrista ja noin 3,1 miljoonaa markkaa muista kulutusmenoista.

Tutkimuksen perusteella laadittavista tilastoista ja muista suoritteista on tarkoitus periä tilastojen käyttäjiltä maksuja. Tilastojen myynnistä arvioidaan vuosina 1986—1988 kertyvän myyntituloja valtionhallinnon ulkopuolelta yhteensä noin 10 miljoonaa markkaa. Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen erillismenot ja vastaavat tulot valtionhallinnon ulkopuolelta arvioidaan vuosittain seuraavasti (miljoonaa markkaa):

Koska tiedot kerätään lähettämällä kyselylomakkeet suoraan tiedonantovelvollisille, jotka myös palauttavat täytetyt lomakkeet postitse tilastokeskukselle, kuntien ei tarvitse osallistua tietojen keruuvaiheeseen. Tutkimuksen suorittamisesta ei aiheudu myöskään tiedonantovelvolliselle menoja, koska täytetyn lomakkeen palautus voi tapahtua postimaksua maksamatta.

Koska tutkimus suoritetaan tilastokeskuksen toimesta, ei sen toimeenpaneminen edellytä erityisiä organisatorisia järjestelyjä. Tutkimuksen suorittamista varten on tarkoitus palkata tilastokeskukseen noin 10 henkeä vuosina 1984—1987 ja vuonna 1986 lisäksi noin 10 kuukauden ajaksi 50 tilapäistyöntekijää kooditustehtäviin.

Koska vuoden 1985 kysely suoritetaan postitse, ei tutkimuksen suorittaminen edellytä kenttäorganisaatiota. Vuoden 1975 asunto- ja elinkeinotutkimuksessa samoin kuin vuoden 1980 väestö- ja asuntolaskennassa täytetyt kyselylomakkeet palautettiin paikallisille viranomaisille, jotka tarkastivat aineiston sekä lähettivät kehotuksia ja täydennystiedusteluja. Vuoden 1985 ammatti- ja elinkeinotutkimuksessa tilastokeskus suorittaisi nämä toimenpiteet keskitetysti. Kenttäorganisaation perustaminen olisi merkinnyt arviolta noin 15 miljoonan markan lisämenoja.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Ammatti- ja elinkeinotutkimus on tarkoitus suorittaa vuoden 1985 lopulla tilastokeskuksen tarkemmin määräämänä ajankohtana. Väestölaskentalain mukaiset laskennat on suoritettu vuosina 1950, 1960, 1970 ja 1980 ja seuraava laskenta tulee tämän lain mukaan suorittaa vuonna 1990. Vuonna 1975 suoritettiin asunto- ja elinkeinotutkimuksesta annetun lain nojalla väestölaskentaa suppeampi vastaavanlainen tutkimus.

Tiedot on tarkoitus kerätä vuoden 1985 lopulla, jonka jälkeen tietojenkäsittely alkaa ja kestää noin vuoden. Tietojen pohjalta laaditaan tilastotaulukot koko maasta, lääneittäin, seutukaava-

alueittain ja kunnittain sekä kunnan osa-alueittain. Tilastot on tarkoitus saattaa niitä tarvitsevien käyttöön pääasiassa vuoden 1987 aikana.

2 §. Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen onnistumiseksi ehdotetaan sitä varten kerättävien tietojen antaminen säädettäväksi yksityisille henkilöille pakolliseksi. Ehdotuksen mukaan jokainen väestökirjalain (141/69) mukaisesti kotipaikkarekisteriin merkitty henkilö olisi velvollinen pyynnöstä antamaan kyselylomakkeen edellyttämät tiedot. Väestökirjalain 2 §:n mukaan väestökirjoja pidetään eräin poikkeuksin Suomen kansalaisista ja Suomessa vakinaisesti asuvista ulkomaalaisista. Väestökirjoihin ei oteta henkilöä, joka kuuluu vieraan valtion lähetystöön, kaupalliseen edustustoon tai lähetetyn konsulin

virastoon, hänen perheenjäseniään eikä hänen henkilökohtaisessa palveluksessaan olevia, elleivät he ole Suomen kansalaisia.

Väestökirjalain 4 §:n mukaan kunkin henkilön on oltava väestörekisterissä ja kotipaikkarekisterissä siinä kunnassa, jossa hänellä kulloinkin on laissa tarkoitettu kotipaikka. Väestökirja-asetuksen 22 §:n mukaan kotipaikkarekisteristä poistetaan henkilö, jonka henkikirjoittaja on todennut pysyvästi asettuneen asumaan ulkomaille. Samoin poistetaan kotipaikkarekisteristä toisen pohjoismaan väestörekisteriin otetut henkilöt. Näin ollen ammatti- ja elinkeinotutkimus ei koskisi ulkomailla pysyvästi asuvia Suomen kansalaisia. Sen sijaan vain tilapäisesti ulkomailla oleskelevat Suomen kansalaiset olisivat velvolliset antamaan tiedot ammatti- ja elinkeinotutkimusta varten.

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksessa käytettävällä tiedonantolomakkeella on tarkoitus kerätä seuraavat tiedot:

Henkilön suku- ja etunimet, osoite, henkilötunnus, tiedot henkilön ansiotyössäolosta, työttömyydestä, eläkkeelläolosta ja vastaavista seikoista, työnantajan tai oman yrityksen nimi, toimiala sekä osoite, ammatti työpaikalla sekä ammattiasema. Ammattiasemalla tarkoitetaan, onko henkilö yrittäjä, palkansaaja vaiko yrittäjäperheenjäsen.

Ammatin, ammattiaseman, pääasiallisen toiminnan sekä sosioekonomisen aseman luokitus tilastojen laadintaa varten tapahtuu tilastokeskuksen virallisesti vahvistamien standardien mukaisesti. Työpaikatietojen avulla luokitellaan henkilöiden toimiala tilastokeskuksen vahvistaman toimialaluokituksen mukaisesti. Työpaikan osoitteen perusteella laaditaan tilastoja muun muassa eri alueiden työpaikkojen lukumäärästä toimialan ja työssäkäyvien asuinalueen mukaan.

Alle 15- ja yli 74-vuotiaat ehdotetaan vapauttavaksi tiedonantovelvollisuudesta, koska vain 15—74-vuotiaiden ammatissa toimivuus otetaan tilaston laadinnassa huomioon. Näiden henkilöiden ikä, siviilisääty-, kotipaikka- ja muut vastaavanlaiset tiedot saadaan väestön keskusrekisteristä.

Kustannusten säästämiseksi lomaketiedustelu ehdotetaan tehtäväksi postitse. Lomake lähetetään suljetussa kuoressa jokaiselle tiedonantovelvolliselle erikseen. Tiedonantovelvollinen palauttaa täytetyn lomakkeen tilastokeskukseen. Jos palautus tapahtuu tilastokeskuksen palautuskuoressa, tiedonantovelvollisen ei tarvitse maksaa postimaksua. Jos lomake palautetaan ulkomailta

postitse, tiedonantovelvollisen tulee suorittaa postimaksu kuten myös siinä tapauksessa, että lomake palautetaan kirjattuna.

3 §. Pykälän 1 momentin mukaan jokaisen, joka osallistuu ammatti- ja elinkeinotutkimuksen toimittamiseen tai muutoin käsittelee tutkimusta varten annettuja tietoja, on velvollinen pitämään salassa, mitä hän tutkimusta varten annetuista tiedoista tai asiakirjoista on saanut tietää tiedonantovelvollisesta tai tämän olosuhteista. Säännös koskisi myös tilastokeskuksen alihankkijoita, esimerkiksi tallennusyrityksiä sekä tilastokeskuksen ulkopuolisia tutkijoita.

Tietojen antajien etujen turvaamiseksi pykälän 2 momentissa ehdotetaan tutkimusta varten annettavat tiedot säädettäväksi pidettäväksi salassa 50 vuotta. Tänä aikana niitä saataisiin käyttää vain tilastojen ja sellaisten muiden tutkimusten laatimiseen, joista ei koidu vahinkoa tai muuta haittaa tiedonantovelvollisille. Vastaava säännös sisältyi vuoden 1975 asunto- ja elinkeinotutkimuksesta annettuun lakiin. Tilastokeskuksella olisi oikeus määräämillään ehdoilla antaa lupa tietojen käyttämiseen. Vakiintuneen käytännön mukaisesti ehdoksi on asetettu, että saatuja tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina ja ettei niitä saa luovuttaa ulkopuolisille ilman tilastokeskuksen lupaa samoin kuin että aineisto on palautettava tai hävitettävä tilastokeskuksen asettamassa määräajassa. Henkilön nimi- ja osoitetiedot sekä henkilötunnus on poistettu ennen tietojen luovuttamista. Tämä ehto ehdotetaan nyt otettavaksi lakiin.

4 §. Pykälään ehdotetaan sisällytettäväksi rangaistussäännökset väärän tiedon antamisesta ja tiedonantovelvollisuuden laiminlyömisestä.

Pykälän 1 momentin mukaan voitaisiin väärän tiedon tahallaan antanut tuomita väärän ammatti- ja elinkeinotutkimusta koskevan tiedon antamisesta sakkoon.

Pykälän 2 momentin mukaan henkilö, joka kehoituksen saatuaankin laiminlyö tiedonantovelvollisuutensa, voitaisiin tuomita ammatti- ja elinkeinotutkimusta koskevan tiedonantovelvollisuuden laiminlyömisestä sakkoon. Aikaisemman kokemuksen perusteella voidaan olettaa, että suuri osa tiedonantovelvollisuutensa laiminlyöneistä täyttää kehoituksen saatuaan ilmoitusvelvollisuutensa asetetussa määräajassa.

5 §. Pykälän mukaan henkilö, joka rikkoo salassapitovelvollisuutensa tai annettuja lupaehtoja, voidaan tuomita ammatti- ja elinkeinotutkimuksen tietojen salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdek-

si vuodeksi. Virkamiestä, joka tekisi tässä pykälässä tarkoitetun rikoksen, rangaistaisiin rikoslain 40 luvun 19 a §:n mukaisesti.

6 §. Koska ammatti- ja elinkeinotutkimuksen tuloksia voidaan käyttää laajasti hyväksi myös muualla kuin valtionhallinnossa, on pidettävä perusteltuna, että myös muut käyttäjätahot osallistuvat tutkimuksen kustannusten suorittamiseen.

Valtion maksuperustelain (980/73) mukaan valtion viranomaisten tuottamista suoritteista voidaan periä maksuja valtiolle. Maksut on pääsääntöisesti määrättävä niin, että ne vastaavat suoritteen tuottamisesta valtiolle aiheutuneita kustannuksia eli suoritteen omakustannusarvoa.

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen kokonaiskustannukset arvioidaan 30 miljoonaksi markaksi ja sen erillismenot noin 15 miljoonaksi markaksi. Tutkimuksen tulosten käytöstä arvioidaan kaksi kolmasosaa suuntautuvan valtionhallinnon ulkopuolelle. Tämä merkitsee, että valtionhallinnon ulkopuolelta tulisi periaatteessa periä kokonaiskustannuksista noin 20 miljoonaa markkaa tai erillismenoista noin 10 miljoonaa markkaa. Koska omakustannusarvon mukaisen maksun periminen johtaa ilmeisesti liian korkeisiin hintoihin, ehdotetaan lakiin otettavaksi erityinen maksuperustesäännös, jonka mukaan tutkimustuloksista voidaan niitä myytäessä periä omakustannusarvoa alempi maksu.

Tarkoitus on, että myytäessä tietoja valtionhallinnon ulkopuolelle niistä peritään maksuna yhteensä määrä, jonka arvioidaan vastaavan kahta kolmasosaa tutkimuksen erillismenoista. Maksutuloja tutkimustietojen myynnistä arvioidaan ker-

tyvän valtionhallinnon ulkopuolelta vuosina 1986—1988 yhteensä noin 10 miljoonaa markkaa. Maksujen suuruus määrättäisiin asetuksella.

Maksusta laadittavat tilastot olisivat joko vakio- muotoisia ja -sisältöisiä tilastokokonaisuuksia taikka asiakkaan toivomusten mukaan suunniteltuja tilastoja. Tilastot kuvaisivat muun muassa väestön työssäkäyntiä eri muuttujien mukaan, elinkeinorakennetta, ammatti- ja koulutusrakennetta sekä asunto-oloja. Tutkimuksen perusteella laadittaisiin myös tilastokeskuksen julkaisusarjoissa julkaistavia tilastoja.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotetun lain nojalla annettavalla asetuksella säädettäisiin muun muassa kerättävät tiedot, tietojen keruutapa ja tilastoista perittävien maksujen suuruus.

3. Voimaantulo

Tutkimus on tarkoitus panna toimeen vuoden 1985 lopulla. Jotta tutkimuksen suorittamisen edellyttämät valmistelut voidaan toteuttaa, on tarkoitus, että laki tulisi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vuoden 1985 ammatti- ja elinkeinotutkimuksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tilastokeskus suorittaa vuonna 1985 tarkem-
min määräämään ajankohtana maan koko
väestöä koskevan ammatti- ja elinkeinotutkimuk-
sen.

2 §

Henkilö, jolla tutkimusajankohtana on Suo-
messä väestökirjalaisissa (141/69) tarkoitettu koti-
paikka, on velvollinen, jollei asetuksella ole toi-
sin säädetty, antamaan 1 §:ssä tarkoitettua tutki-
musta varten henkilötietonsa, tiedot ammatissa
toimivuudestaan, ammatistaan, työpaikastaan ja
ammattiasemastaan. Annettavista tiedoista sää-
detään tarkemmin asetuksella.

3 §

Henkilö, joka osallistuu ammatti- ja elinkeino-
tutkimuksen toimittamiseen tai muutoin käsitte-
lee tutkimusta varten annettuja tietoja, on vel-
vollinen pitämään salassa, mitä hän tutkimusta
varten annetuista tiedoista tai asiakirjoista on
saanut tietää tiedonantovelvollisesta tai tämän
olosuhteista.

Ammatti- ja elinkeinotutkimusta varten an-
netut tiedot on pidettävä salassa vuoden 2035
loppuun. Tilastokeskus voi kuitenkin määräämil-
lään ehdoilla antaa luvan tietojen käyttämiseen
tilastollisiin ja tieteellisiin tutkimuksiin, joista ei
koidu vahinkoa tai haittaa tiedonantovelvollisille.
Ennen tietojen luovutusta henkilön nimi- ja
osoitetiedot sekä henkilötunnus on poistettava.

4 §

Joka tahallaan antaa tässä laissa tarkoitettua
tutkimusta varten väärän tiedon, on tuomittava

*väärän tiedon antamisesta ammatti- ja elinkeino-
tutkimuksessa sakkoon.*

Joka jättää kehotuksen saatuaan täyttämättä
tässä laissa säädetyn tiedonantovelvollisuutensa,
on tuomittava *ammatti- ja elinkeinotutkimusta
koskevan tiedonantovelvollisuuden laiminlyömi-
sistä sakkoon.*

5 §

Joka rikkoo 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun
salassapitovelvollisuuden tai 3 §:n 2 momentissa
tarkoitettuja lupaehtoja, on tuomittava *ammatti-
ja elinkeinotutkimuksen tietojen salassapitovel-
vollisuuden rikkomisesta sakkoon* tai vankeuteen
enintään kahdeksi vuodeksi.

Virkamies, joka tekee tässä pykälässä tar-
koitetun rikoksen, on tuomittava rangaistukseen niin
kuin rikoslain 40 luvussa on säädetty.

6 §

Ammatti- ja elinkeinotutkimuksen perusteella
laadittujen tilastotietojen ja muiden suoritteiden
luovuttamisesta perittävistä maksuista säädetään
asetuksella. Maksu, jonka tulee perustua suorit-
teen omakustannusarvoon, voidaan säätää myös
suoritteen omakustannusarvoa alemmaksi.

7 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöön-
panosta annetaan asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 _____ .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 8 päivänä maaliskuuta 1985

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Pekka Vennamo